

PA-B-642-331/1439/15/

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji /tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 576 z późn. zm./ oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23/,

po rozpatrzeniu wniosku Pana , z dnia r. o wydanie
pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

**ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ
W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W LICZBIE 1 /JEDNEGO/ EGZEMPLARZA BRONI.**

Uzasadnienie

W dniu r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana o wydanie
pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. W uzasadnieniu wniosku strona wskazała, że jest
..... z siedzibą w Firma osiąga przychód
roczny złotych i zatrudnia ponad osób. Strona poinformowała także, że od kilku lat
kierowane były pod jej adresem groźby karalne. W ciągu ostatnich kilku miesięcy, w wyniku działań
operacyjnych ustalono, że co najmniej dwukrotnie nakłaniano osoby
trzecie do pozbawienia jej życia. Podejrzany w tej sprawie został zatrzymany, przedstawiono mu zarzuty
i zastosowano wobec niego tymczasowe aresztowanie. W prowadzonym w tej sprawie przez Prokuraturę
Okręgową w postępowaniu karnym sygn. akt , strona posiada status
pokrzywdzonego. Strona poinformowała także, że w związku z zagrożeniem jej życia, w okresie od
..... r. do r. wraz z rodziną była objęta programem ochrony osób zagrożonych, sygn.
..... Strona wskazała również, że pomimo, iż podejrzany przebywa w areszcie śledczym,
w dalszym ciągu obawia się o swoje życie oraz bezpieczeństwo najbliższej rodziny.
Wraz z wnioskiem strona przedłożyła, m.in. orzeczenia: lekarskie i psychologiczne potwierdzające zdolność
do dysponowania bronią.

W trakcie prowadzonego postępowania strona oświadczyła, iż informacje dotyczące sprawy sygn.
akt i programu ochrony są objęte klauzulą niejawności. Wystąpiła
też z wnioskiem o uzyskanie tych materiałów. Zdaniem strony, wskazane zostały tam okoliczności
potwierdzające stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie dla jej życia, zdrowia lub mienia, które stanowią
ważną przyczynę posiadania broni do ochrony osobistej.

Organ Policji uzyskał materiały z prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w postępowania
karnego sygn. akt Wynika z nich m.in., że w dniu r. wszczęto śledztwo w sprawie
nakłaniania w okresie od r. w do dokonania czynu zabronionego, polegającego
na pozbawieniu życia Prokuratura Okręgowa w weszła bowiem
w posiadanie informacji niejawnych, których przedmiotem było podżeganie do zabójstwa
..... Od r., z inicjatywy w
przyznano ochronę. Z materiałów tych wynika również, że pierwsze groźby
kierowano pod adresem strony już roku. Strona całkowicie zignorowała te groźby. W dniu
..... roku miało miejsce zdarzenie, kiedy to dwóch nieznanych sprawców w zaparkowanym pod firmą
samochodzie służbowym użytkowanym przez stronę, tj., w sposób chuligański rozbiło
kamieniem tylną szybę, w przednią zaś wbili siekiere. Prowadzone w tej sprawie przez
w postępowanie karne zostało umorzone z uwagi na niewykrycie sprawców
przestępstwa. r. miało również miejsce zdarzenie obserwacji miejsca zamieszkania strony.
Przez kilka dni pod jej domem stał samochód marki z mężczyzną obserwującym dom i
otoczenie. Strona zgłosiła ten fakt na Policję. Po przybyciu na miejsce funkcjonariuszy Policji i
wylegitymowaniu mężczyzny, obserwacja domu strony zakończyła się. Nadto, w dniu , dwóch
niezidentyfikowanych mężczyzn przybyło pod dom, w którym zamieszkują rodzice strony. W trakcie

rozmowy z jej matką przekazali informację, że strona jest winna [redacted] i [redacted] pieniądze. w dniu [redacted] roku złożyła zawiadomienie w Komisariacie Policji w [redacted] dotyczące gróźb karalnych kierowanych pod adresem jej syna [redacted]. Zeznała w tym postępowaniu karnym, że od tej pory jest całkowity spokój i to zdarzenie nie powtórzyło się. Z tego co wie, jej synowi nikt nie grozi i jak dotąd nie miał żadnych nieprzyjemności. Przesłuchany w dniu [redacted] zeznał, że nie kierował gróźb karalnych pod adresem strony. Nadto nie wie na temat zniszczenia samochodu [redacted]. Z zeznań Pani [redacted] dnia [redacted] r. wynika z kolei, że nigdy ani ona ani jej syn [redacted] nie grozili [redacted]. Prowadzone przez [redacted] postępowanie karne [redacted] w sprawie zgłoszonych przez [redacted] – matkę [redacted] / gróźb karalnych w stosunku do [redacted] w celu wymuszenia na nim zwrotu wierzycelności, w dniu [redacted] r. zostało umorzone. Z materiałów sprawy wynika ponadto, że w dniu [redacted] r. [redacted] został zatrzymany i tymczasowo aresztowany. Przedstawiono mu zarzut tego, że w dniach [redacted] i [redacted] roku w [redacted] i [redacted] działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie, chcąc, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego, usiłował nakłonić dwie ustalone osoby do dokonania zabójstwa [redacted] / w ten sposób, że przekazał im w zamian za to pieniądze w kwocie [redacted] złotych, przy czym zamierzonego celu w postaci skłonienia dwóch ustalonych osób do dokonania czynu zabronionego nie osiągnął z przyczyn od niego niezależnych, a podżeganego zabójstwa nie usiłowano dokonać. Przesłuchany w charakterze podejrzanego [redacted] nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz z prawa do odmowy udzielenia odpowiedzi na pytania.

Organ I instancji uzyskał również z [redacted] w [redacted] i informację, że w okresie od [redacted] do [redacted] r., strona była objęta programem ochrony zgodnie z zarządzeniem nr pf-8 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 kwietnia 2015 r. Program ten był wszczęty z uwagi na wysokie zagrożenie dla zdrowia, życia lub wolności [redacted] oraz jego najbliższej rodziny. Został zakończony w [redacted] r. z uwagi na przeprowadzone działania Policji, które zneutralizowały zagrożenie.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym strona złożyła również zeznania. W zeznaniach tych potwierdziła okoliczności zawarte we wniosku o wydanie pozwolenia na broń. Zeznała także, że [redacted] zna od [redacted] roku, kiedy to rozpoczęła pracę na stanowisku dyrektora ds. marketingu w firmie jego rodziców. Po objęciu stanowiska ujawniła duże kłopoty finansowe tego podmiotu. Przeprowadzona przez stronę restrukturyzacja firmy, połączona z optymalizacją kosztów, doprowadziła do odcięcia [redacted] y i [redacted] od stałego źródła finansowania. Strona zeznała, że pierwsze groźby [redacted] skierował do niej już początkiem [redacted] roku. Zaaranżował spotkanie ze stroną w [redacted] w [redacted] i podczas tego spotkania zażądał od niej zwrotu udziałów w innej spółce. Strona zeznała też, że w [redacted] roku, dwóch nieznanych sprawców, w zaparkowanym pod firmą użytkowanym przez nią samochodzie służbowym, tj. [redacted] i, w sposób chuligański rozbiło kamieniem tylną szybę, przednia została zaś uszkodzona siekierą. Całe to zdarzenie zarejestrował monitoring. W krótkim czasie po zdarzeniu uszkodzenia samochodu służbowego, zadzwonił do strony [redacted] z pytaniem, czy przemyślała jego propozycję. Wówczas strona zaczęła wiązać jego osobę ze zdarzeniem zniszczenia samochodu służbowego. Kolejne spotkanie strony z [redacted] nastąpiło przypadkowo wiosną [redacted] roku na dworcu kolejowym w [redacted] podszedł wówczas do strony i oświadczył, iż ma mu oddać [redacted] firmy i samochód, którym kiedyś jeździła jego matka. Stwierdził, iż jeśli mu tego nie odda, to będzie tego żałować. Strona odebrała to jako groźby, choć nie były one w sposób bezpośredni wyartykułowane. Na przełomie kwartału [redacted] roku miało również miejsce zdarzenie obserwacji miejsca zamieszkania strony. Przez kilka dni pod jej mieszkaniem służbowym w [redacted] przy ul. [redacted] stał samochód marki [redacted] z mężczyzną obserwującym dom i otoczenie. Zauważyli to sąsiedzi strony. Po interwencji funkcjonariuszy Policji, obserwacja skończyła się. [redacted] r. do sekretariatu firmy w której pracuje strona, wielokrotnie dzwonił [redacted] – dawny partner biznesowy [redacted] i nalegał na spotkanie. W rezultacie [redacted] spotkał się z dyrektorem handlowym firmy i podczas tego spotkania ostrzegł, iż stronie grozi niebezpieczeństwo ze strony [redacted]. Pod koniec [redacted] r. dwóch niezidentyfikowanych mężczyzn przybyło także pod dom, w którym zamieszkują rodzice strony. Zauważyła ich matka strony i rozmawiała z nimi przez okno łazienki. W trakcie rozmowy usłyszała od nich, że strona jest winna [redacted] i [redacted] pieniądze. Strona zeznała także, że od końca [redacted] roku aż do [redacted] roku nie było żadnych zdarzeń wskazujących na zagrożenie jej życia, zdrowia lub mienia. Nie zgłaszała organom Policji takich

zdarzeń. W roku, podczas pobytu z rodziną na urlopie w skontaktował się z nią telefonicznie funkcjonariusz i w i poinformował o grożącym niebezpieczeństwie. Polecił jej wówczas, aby ze środków najwyższej ostrożności powróciła do kraju. Strona wróciła z urlopu i niezwłocznie stawiała się w w. Została poinformowana, że w wyniku podjętych przez działań operacyjnych została powzięta informacja o zagrożeniu jej życia. Strona otrzymała także informację, że rozpytuje w świecie przestępczym, kto przyjąłby zlecenie zabójstwa jej osoby. Szczegółów nie podawano. Strona poprosiła wówczas funkcjonariuszy o zapewnienie jej ochrony. Z inicjatywy funkcjonariuszy w okresie r. strona otrzymała całodobową ochronę fizyczną funkcjonariuszy w . Strona zeznała również, że w okresie objęcia programem ochrony, miały miejsce dwie sytuacje podwyższonego ryzyka. Nie może jednak zeznawać na ich okoliczność. Strona zeznała także, że wie, iż) został zatrzymany i tymczasowo aresztowany. Kierownictwo programu ochrony zobligowało go w czasie realizacji czynności zatrzymania do tygodniowego wyjazdu poza granice kraju. Program ochrony zakończył się w r., nie poinformowano strony o przyczynach jego zakończenia. Strona zeznała również, że od momentu zakończenia programu ochrony, nie pojawiły się żadne nowe sytuacje mogące świadczyć o jej zagrożeniu. Zeznała także, że wycofuje swój wniosek z dnia o uzyskanie materiałów z programu ochrony . Zeznała też, że z uwagi ma mające miejsce w przeszłości zdarzenia, broń bojowa jest jej niezbędna do ochrony osobistej. Pomimo tego, iż) został tymczasowo aresztowany, strona nadal czuje się zagrożona. Obawia się ewentualnego zagrożenia ze strony matki podejrzanego, spowodowanego utratą jej statusu materialnego, jak również tymczasowego aresztowania jej syna.) nigdy nie groziła stronie bezpośrednio, jednakże podczas kilkukrotnych spotkań dawała wyraz swemu niezadowoleniu i niechęci do jej osoby. Zdaniem strony, mogła wiedzieć o zamierzeniach swojego syna względem jej osoby, gdyż są ze sobą w dużej zażyłości. Strona zeznała także, że nie skorzystała z prawa zapoznania się z aktami sprawy prowadzonej obecnie przez Prokuraturę Okręgową w przeciwko . Nie ma zatem wiedzy, kogo mógł nakłaniać do wyrządzenia krzywdy jej i członkom najbliższej rodziny. Wie natomiast, że do tej pory jedyną osobą zatrzymaną i tymczasową aresztowaną jest . Nie wie z kolei, kto jeszcze może stanowić dla niej realne zagrożenie. Osób przewijających się w tej sprawie jest więcej. W miejscu aktualnego pobytu strona przebywa od roku i nie zgłaszała jednostce Policji zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia. Nie było takich zdarzeń. W miejscu zameldowania strona nie przebywa, odbiera tylko korespondencję.

Strona zeznała także, że złożyła apelację od wyroku Sądu Rejonowego w dnia r., sygn. , skazującego ją za popełnienie czynu z art. ustawy kodeks spółek handlowych.

W trakcie prowadzonego postępowania uzyskano także materiały z prowadzonego postępowania karnego sygn. akt Wynika z nich m.in., że wyrokiem Sądu Rejonowego z z dnia r., sygn. akt skazano za popełnienie czynu z art. ustawy kodeks spółek handlowych, tj. tego, że w okresie od r. do r. w , woj. , zajmując stanowisko , wcześniej w ul. i , nie zgłosił w ustawowo przewidzianym terminie wniosku o upadłość ww. spółki handlowej, pomimo powstania warunków uzasadniających upadłość tej spółki. Za powyższy czyn sąd skazał na karę grzywny w wysokości stawek dziennych po złotych. Wyrok w tej sprawie nie jest prawomocny.

Organ Policji uzyskał również pozytywną opinię o stronie z miejsca aktualnego pobytu oraz informację o jej niekaralności. Z zebranej o stronie opinii wynika dodatkowo, że w miejscu aktualnego pobytu nie zgłaszała zagrożenia życia, zdrowia lub mienia.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała także zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów

ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia ona wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi podzielać zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym nie ustalono, by strona stanowiła zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego. Strona jest osobą niekaraną, o czym świadczy informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego. Posiada także pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe okoliczności nie pozwalają jednak na pozytywne rozpatrzenie wniosku strony zgodnie z jej żądaniem, bez istnienia ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej, za którą uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia.

W toku postępowania ważnej przyczyny posiadania broni również nie ustalono.

Przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz podczas przesłuchania argumenty, a także zgromadzone w toku postępowania materiały, w ocenie organu I instancji nie stanowią ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej. Strona wskazała, że jest osiągnięciem przychód roczny i zatrudniającej ponad osób. Poinformowała także o kierowanych pod jej adresem groźbach karalnych, prowadzonym postępowaniu karnym w sprawie nakłaniania osób trzecich do pozbawienia jej życia oraz objęciu w okresie od r. do r. programem ochrony osób zagrożonych.

W ocenie organu I instancji nie są to okoliczności aktualnie potwierdzające ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzą bowiem o obecnym, bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony. Obawy strony o bezpieczeństwo związane z prowadzeniem działalności gospodarczej dużych rozmiarów, nie mogą przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej. Sam fakt prowadzenia takiej działalności nie oznacza bowiem istnienia zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia, które uzasadniałoby wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób prowadzących działalność gospodarczą i taka interpretacja spowodowałyby konieczność wyposażania ich w broń palną. Ponadto, operowanie dużymi kwotami pieniędzy przez osoby prowadzące działalność gospodarczą nie jest zjawiskiem nadzwyczajnym i nie wyróżnia stronę na tle innych przedsiębiorców. Wskazać należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej wydawane są osobom, które przedstawiają ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z rozmiarem prowadzonej działalności nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest jeszcze wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia.

Nie ulega wątpliwości, iż w przeszłości istniało zagrożenie strony. Świadczy o tym materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu karnym sygn. akt Wynika z niego, że w r. strona została poinformowana przez funkcjonariuszy Policji o grożącym jej niebezpieczeństwie. Z tego powodu, w okresie od do roku strona była objęta programem ochrony. Program ten został zakończony w r. z uwagi na przeprowadzone działania Policji, które zneutralizowały zagrożenie. Podejrzany został zatrzymany i tymczasowo aresztowany. Przedstawiono mu zarzut dwukrotnego usiłowania nakłonięcia dwóch ustalonych osób do dokonania zabójstwa przy czym zamierzonego celu w postaci skłonienia dwóch ustalonych osób do dokonania czynu zabronionego nie osiągnął z przyczyn od niego niezależnych, a podżeganego zabójstwa nie usiłowano dokonać. W świetle powyższego uznać należy, że zagrożenie strony ustało, o czym świadczy chociażby

informacja uzyskana z 1 w I h. Strona sama zresztą przyznała w protokole przesłuchania z dnia r., że od momentu zakończenia programu ochrony nie pojawiły się żadne nowe sytuacje mogące świadczyć o jej zagrożeniu. Zeznała również, że w miejscu zamieszkania nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o bezpośrednim zagrożeniu jej życia, zdrowia, lub mienia. Nie było takich zdarzeń. W tej sytuacji przeświadczenie strony, iż aktualnie jest stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożona, należy uznać za czysto subiektywne. Obawa ewentualnego zagrożenia ze strony , również nie znajduje potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Nie ustalono bowiem, ażeby wskutek działań , strona była zagrożona. Takie obawy strony należy więc raczej zakwalifikować jako domniemania przypuszczalnego wystąpienia takich zdarzeń w przyszłości.

Z zebranego materiału dowodowego wynika także, że inne okoliczności na które powoływała się strona w postępowaniu administracyjnym o wydanie pozwolenia na broń, tj. kierowanie wobec niej gróźb, uszkodzenie jej służbowego samochodu, obserwacja domu mieszkalnego oraz wizyta dwóch mężczyzn w miejscu zamieszkania rodziców strony, dotyczyły okresu znacznie poprzedzającego złożenie wniosku o wydanie pozwolenia. Trudno oceniać je jako aktualne w kilka lat po ich wystąpieniu, szczególnie, że po tym okresie, co nie jest kwestionowane, nie dochodziło do tego rodzaju incydentów. Z kolei zagrożenie ze strony podejrzanego , który stanął pod zarzutem dwukrotnego usiłowania nakłonienia w roku dwóch ustalonych osób do dokonania zabójstwa strony, ustało (podejrzany został zatrzymany i tymczasowo aresztowany). Strona nie wykazała zatem przesłanek uzasadniających konieczność posiadania broni do ochrony osobistej. subiektywne zaś przekonanie, że może ona stać się ofiarą zamachu na życie lub zdrowie, nie jest wystarczające. W toku postępowania administracyjnego strona nie przedstawiła dowodów pozwalających stwierdzić, iż aktualnie istnieje wyraźne ponadprzeciętne zagrożenie działaniami przestępczymi, co uzasadniałoby posiadanie środka samoobrony w postaci broni palnej do ochrony osobistej. Nie udowodniła, ażeby w chwili obecnej jej życie, zdrowie oraz mienie było stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje na to, że strona nie udowodniła istnienia powyższych przesłanek. Istnienie omawianego zagrożenia wywodzi jedynie z faktu zaistniałych w przeszłości zdarzeń i związanego z tym zagrożenia. Tego zaś rodzaju zagrożenie, jakie starała się wykazać strona, nie nosi cech stałego, realnego i ponadprzeciętnego, a jedynie cechy zagrożenia hipotetycznego. Takiej odmiany zagrożenia ustawodawca nie wskazał w przepisach ustawy o broni i amunicji i nie uzależnił od jej istnienia przyznania pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej.

Na powyższe zwracają także uwagę w swoim orzecznictwie sądy administracyjne. I tak, np. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29.08.2013 r., sygn. akt II SA/Wa 739/13 wskazał m.in., że brak poczucia bezpieczeństwa i to z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi, zaś ocena w tych sprawach należy do organów Policji, które mogą prowadzić w tym względzie mniej lub bardziej rygorystyczną politykę.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 06.06.2014 r., sygn. akt II OSK 32/13 wskazał z kolei, że upatrywanie jako środka ochrony tylko i wyłącznie broni palnej bojowej nie jest zasadne, bowiem istnieją takie instrumenty obrotu finansowego, które pozwalają jeśli nie wyeliminować całkowicie, to chociaż zminimalizować ewentualne zagrożenie związane z obrotem gotówkowym, czy wyrobami znacznej wartości. Nic też nie stoi na przeszkodzie, by wnioskodawca skorzystał z usług firmy ochrony co do siedziby firmy, czy też poprzez zapewnienie ochrony w miejscu zamieszkania, jeśli taką potrzebę odczuwa. Jeśli jednak z jakichś powodów strona odstępuje od tych rozwiązań, to czyni to na własne ryzyko.

W innych wyrokach wskazuje się natomiast, że wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 621/12, dnia 30.03.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 2603/11, dnia 26.02.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2068/13 i dnia 25.07.2014r., sygn. akt II SA/Wa 893/14 wskazał także, że zagrożenie życia, zdrowia lub mienia stanowiące ważną przyczynę posiadania broni, aby można było uznać za stałe, musi przejawiać się permanentnością i aktualnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Realne zagrożenie jest zagrożeniem przewidywalnym, czy też wielce prawdopodobnym. Musi ono wynikać z ciągu wydarzeń, jakie miały miejsce w życiu wnioskodawcy i dotyczyły jego osoby. Ponadprzeciętność nie może natomiast sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajna i niepowszednia.

Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25.06.2015 r., sygn. akt II OSK 2836/13, wskazując m.in., że warunkiem udzielenia pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej jest ściśle przez prawo określony związek okoliczności, które występując łącznie stanowią ważną przyczynę uzasadniającą udzielenie pozwolenia. Jedną z tych przesłanek jest stałe zagrożenie życia, zdrowia lub mienia wnioskodawcy. Nie może to zatem być okoliczność która występowała w przeszłości, a obecnie już nie występuje, gdyż wówczas brak elementu stałego występowania zagrożenia. Ponieważ wszystkie trzy wymienione przesłanki charakteryzujące zagrożenie (stałość, realność i ponadprzeciętność) muszą występować łącznie, to stwierdzenie, że jedna z nich nie występuje skutkuje tym, że pozostałe przesłanki tracą rację bytu w tym znaczeniu, że nie mogą uzasadniać skutecznie wystąpienia o pozwolenie na broń. Nawet więc realne i ponadprzeciętne zagrożenie, które nie ma jednak charakteru stałego, a zdarzało się w przeszłości, a obecnie już nie występuje, nie może być uznane za ważną przyczynę udzielenia pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej.

W ocenie sądów, subiektywna ocena wnioskodawcy o grożącym mu niebezpieczeństwie, nie może stanowić podstawy wydania pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Jest ono szczególnie jasne wobec konieczności możliwie restrykcyjnego wykładania przepisów regulujących dostęp do śmiertelniegroźnego środka, jakim jest broń w sytuacji, gdy życie ludzkie znajduje się pod szczególną ochroną (art. 38 Konstytucji RP). Stopień zagrożenia musi być proporcjonalny tak, aby wydanie pozwolenia na broń było odpowiednim środkiem prewencyjnym i obronnym przed nim. Strona wnosząc o wydanie pozwolenia winna udowodnić, iż znajdowała się w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, ewentualnie powinna wykazać, iż pewnego rodzaju zdarzenia jakie ją dotyczą, świadczą o takim zagrożeniu.

Z powyższego orzecznictwa wynika zatem, że przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy. Niezbędne jest przedstawienie ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwolenia na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistą i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu, do którego broń ma być przeznaczona.

Strona nie udowodniła, aby jej życie, zdrowie lub mienie było w chwili obecnej stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Ważnej przyczyny przemawiającej za wydaniem pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, nie ustalono także w toku postępowania. W sytuacji zatem, gdy nie ustalono zdarzeń mogących aktualnie uzasadniać obawy strony przed zamachem na zdrowie, życie lub mienie, decyzję odmawiającą wydania jej pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, należy uznać za słuszną.

Wskazać przy tym należy, że odmowa wydania pozwolenia na broń palną nie uniemożliwia stronie zapewnienia sobie bezpieczeństwa przy użyciu środków ochrony osobistej niepodlegających reglamentacji, a więc niewymagających pozwolenia organu Policji, a które z powodzeniem spełnią oczekiwaną przez stronę rolę prewencyjną (należą do nich, np. ręczne miotacze gazu czy paralizatory elektryczne o określonych parametrach). Pozwolenia na broń nie wydaje się bowiem na wszelki wypadek, a jedynie wtedy, gdy ustalenia faktyczne dotyczące osoby ubiegającej się o nie, niezbicie wskazują, iż inne środki dla ochrony jej życia i zdrowia są niewystarczające lub nieskuteczne.

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

Egz. Nr 1 – PAN

2

1

Egz. nr 2 - a/a

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH
z up. ZASTĘPCA NACZELNIKA
WYDZIAŁU POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH
Podpis: *[Podpis]* Halina Kędzińska

EX 572/11
ZESPÓŁU POZWOLEŃ NA BROŃ
WYDZIAŁU POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH